

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Hanc libertatem extendit Gregorius VII. ad capita politiæ, in dissidio cum Henrico. Ecclesia libertate donata à Christo, non debet subjici servituti. Ex consilio Goffridi vitanda est discordia, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Capitularibus Regum, & in Tabulis anti-
quis. Quin & privilegia monasteriis con-
cessa, quibus ab Episcoporum jurisdictione
eximerentur, Libertates monasteriorum
dicebantur, ut patet ex Marculfo, & ex ip-
sis Libertatum tabulis; & apud recentiores
Græcos eodem sensu dicuntur monasteria
libera, sive ἐκκλησιῶν καὶ ἀσκητικῶν, in Con-
stitutione Alexij Comneni. Sed de Liber-
tatis illo genere, quo personarum & rerum
immunitas Ecclesiis concessa continetur,
Tomo secundo copiosè disputabitur.

IV. Succedit alia libertatis ecclesiasti-
cæ significatio, quam à Felice III. primùm
asserat Gregorius VII. ad plures articu-
los extendit, ut mox dicam. Sed priùs ex-
pendenda est Felicis sententia; qui liber-
tatem in eo constituit, ut Ecclesiæ sinatur
ut legibus suis in causis Dei. Agebatur de
Petro Alexandrino Episcopo ob hæresim
Eutychianam damnato, & de Acacio Con-
stantinopolitano, quem Felix à communio-
ne sua repulerat, quòd absque sedis apo-
stolicæ mandato Petrum anathemate sol-
visset. Legatis ob eam rem in urbem re-
giam missis, à Zenone violatis, Felix de
contumelia illara conqueritur, suadetque
Principi ut acquiescat damnationi Petri &
Acacij: Puto, inquit, quòd vobis sine ulla
dubitatione sit utile, si Ecclesiam Catholicam ves-
tri tempore principatus sinatis uti legibus suis,
nec libertati ejus quemquam permittatis obs-
istere, quæ regni vobis restituit potestatem.
(Scilicet Basilisco tyranno ab Orthodoxis
repulso) Certum est enim hoc rebus vestris esse
salutare, ut cum de causis Dei agitur, juxta
ipsius constitutum, regiam voluntatem Sacerdo-
tibus Christi studeatis subdere, non præferre, &
sacro sancta per eorum presules discere potius
quàm docere, Ecclesia formam sequi, non huic
humanitas sequenda jura præfigere, neque ejus
sanctionibus velle dominari; cui Deus voluit
clementiam tuam pia devotionis colla submitte-
re; ne dum mensura cælestis dispositionis exce-
ditur, eatur in contumeliam disponentis. Totum
locum consultò descripsi; quia graviter of-
fensij sui Principes admonet, ne cum de fidei
negotiis agitur, auctoritate sua, quæ in Ec-
clesiæ subsidium illis data est, decretis apo-
stolicæ sedis renitentur, atque ita sibi hu-
manarum rerum fastigium noverint esse
commissum, ut tamen ea quæ divina sunt,
per dispensatores divinitus attributos per-
cipienda non ambigant.

V. Certissima est ergo regula quam Felix
præscribit, libertatem Ecclesiæ in eo ver-
sari, ut legibus suis utatur in causis Dei. Sed
Gregorius VII. eam libertatem ad certa
quædam disciplinæ capita extendit. Vnde

factum ut Sacerdotium & Imperium inter
se commissa sint, populique Christiani in
Europa dirissimis & diuturnis bellis lugubri-
ter attriti, cum Gregorius pro libertate
Ecclesiæ restituenda, & Henricus Impera-
tor pro juribus Imperij retinendis, conten-
derent. Libertas à Gregorio vindicata,
Principes ab episcopatum investituris ar-
cebat: quæ deinde porrecta fuit ad eas im-
munitates significandas quæ omnem om-
nino in personas & res ecclesiasticas aucto-
ritatem Principibus adimunt. Gregorius
VII. in diffidio cum Henrico passim liber-
tatem Ecclesiæ obtendit: *Nobilius esse di-
gnoscitur, multo tempore pro libertate sanctæ
Ecclesiæ decertare, quàm miserè ac diabolicè ser-
vituti subjacere.* Eadem sententia Paschalis
II. respondit, apud Sugerium, Legatis Hen-
rici, qui Investiturarum usum retinere vo-
lebat, *Ecclesiam pretioso sanguine Jesu Christi
redemptam, & liberam constitutam, nullo modo
ancillari oportere.* Goffridus Vindocinensis
multus est in ea controversia; & commen-
dat libertatem Ecclesiæ, quam profectam
contendit à Christo, hac collectione quæ
fortasse laborat vitio synonymiæ: *Quando
Ecclesia seculari potestati subjicitur, quæ antè
domina erat, ancilla efficitur, & quam Christus
Dominus dicitur in cruce & quasi propriis ma-
nibus de suo sanguine scripsit, chartam liberta-
tis amittit. Hanc enim libertatis chartam Chri-
stus vindicavit in cruce, & suæ sponsæ Ecclesiæ
per semetipsum dedit; ut homines alios per pec-
catum factos diaboli servos, ipsa libera liberos &
Dei filios faceret & suos, qui sibi diligenter ser-
virent, & tanquam bonæ matri devoti filij hu-
militer obedirent.* Attamen sapienter monuit
idem Goffridus his contentionibus minui
libertatem Ecclesiæ, ideòque maximè ca-
vendum ne nimis præfractè exigatur: Nam

VI. Imminuta esset libertas Ecclesiæ, si
à Principum secularium imperio libera, ab
Episcopis iniqua servitute premeretur.
Quare Synodus Ephesina Oecumenica li-
bertatem Ecclesiæ in veterum canonum &
antiquæ consuetudinis observatione collo-
cavit adversus Antiochenum Patriarcham,
cum de Cyprii Episcopis controversia in-
cidisset. Etenim Ioannes Antiochenus, post
obitum Troili Episcopi Constantiæ, (quæ

Greg. I. 9. ep. 31.

Sugerius in vita Ludovici.

Goffridus in opusculis, ad Callixtum Papam, cap. 6.

Cap. 41

Quij

Apud Comnenos

Tom. I. lib. 1. c. 10.

Tom. I. lib. 1. c. 10.

Ben. lib. 1. c. 10.

Felle ep. ad Zenonem. Angli. edit. 9 R. P. Simondo in App. Cod. Theor. dcl. pag. 118.

Tom. I. lib. 1. c. 10.

Cap. 41